

DIARI DE SESSIONS DE LA DIPUTACIÓ PERMANENT DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 771-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 15

**Presidència
de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera**

Sessió celebrada dia 26 d'agost del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Compareixença urgent del conseller d'Hisenda i Pressuposts per tal d'informar sobre el límit de despeses dels pressuposts del 2015 i del compte general de 2013, sol·licitada pel Govern mitjançant l'escrit RGE núm. 7629/14. 150

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Aquesta presidència ha convocat la Diputació Permanent en compliment del que disposen els articles 60, 61, 62 i 184 del Reglament i el previst per l'article 45.4 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, atesa la sol·licitud que és objecte de l'ordre del dia de la convocatòria d'aquesta sessió.

A continuació passam al punt únic de l'ordre del dia, que és la compareixença del conseller d'Hisenda i Pressuposts, el Sr. José Vicente Marí i Bosó, davant la Diputació Permanent per tal d'informar sobre el límit de les despeses del pressupost de 2015 i del compte general de l'any 2013.

El debat es durà a terme de la manera següent: en primer lloc intervindrà el conseller d'Hisenda i Pressuposts, a continuació intervindrà un membre de cada grup parlamentari durant un màxim de deu minuts; tot seguit el conseller contestarà als que han intervengut, seguidament hi haurà un torn de rèplica de cinc minuts i tancarà el debat la contrarèplica del conseller.

Intervenció ara del conseller d'Hisenda i Pressuposts sense limitació de temps. Quan vulgui.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies Hble. Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Comparec per indicació del president del Govern, i a petició pròpia, per retre comptes a la cambra de l'aprovació pel Consell de Govern, el passat dia 1 d'agost, del compte general de la comunitat autònoma tancat a l'exercici 2013, així com també l'aprovació, el passat dia 8 d'agost, del sostre de despesa no financera dels pressupostos generals de la comunitat per a l'exercici 2015, sense perjudici d'informar també aquesta cambra, per la seva directa relació amb el límit de despesa no financera, dels acords presos al Consell de Política Fiscal i Financera del passat dia 31 de juliol, relatius als objectius d'estabilitat pressupostària i deute públic tant per a l'exercici actual com per als exercicis successius; compareixença que s'emmarca, també, en la voluntat del Govern de les Illes Balears de sotmetre l'anomenat sostre de despesa i la liquidació dels pressupostos tancats de l'any 2013 al control d'aquest parlament, en compliment de les previsions normatives contingudes en el Projecte de llei de finances de la comunitat autònoma, que es troba en tramitació parlamentària.

Senyories, fa pràcticament un any, a la presentació dels pressupostos generals de la comunitat per a l'exercici 2014, els deia que els ciutadans de les Illes Balears havien fet un gran esforç, un esforç sostingut amb la finalitat comuna de sortir d'una llarga i gravíssima crisi econòmica; que la nostra administració havia hagut de fer el 2012, havia de seguir fent el 2013, un important esforç de contenció i consolidació fiscal que permetés la sostenibilitat i la solvència dels serveis públics essencials. I els deia que els pressupostos de 2014 havien de ser els pressupostos de la consolidació del creixement i la recuperació econòmica.

Vaig afirmar en aquella ocasió, senyories, que podíem presentar uns pressupostos de la comunitat que ens permetessin consolidar el creixement i la recuperació perquè el Govern havia desenvolupat un projecte de reformes ampli, que ha permès articular respostes ràpides per retornar amb rapidesa a la recuperació, al creixement econòmic i a la generació d'ocupació. Un programa ampli de reformes en dos àmbits fonamentals: el de la consolidació fiscal amb el seguiment dels plans d'equilibri, la consecució dels objectius de dèficit públic, la contenció del deute públic i la reestructuració del nostre sector públic instrumental, i en l'àmbit de les reformes estructurals en la nostra economia que permetessin l'estímul de l'activitat econòmica dels nostres sectors productius amb la Llei de l'emprenedor, la Llei turística, la Llei del transport, les de mesures urgents, d'ordenació urbanística, les de mesures urgents en matèria d'indústria i energia, noves tecnologies, residus i altres activitats.

Tot això i l'esforç dels nostres empresaris i treballadors, de les nostres associacions, del nostre teixit associatiu en la nostra comunitat, del personal al servei de l'administració general i dels serveis públics essencials en sanitat, en educació, en serveis socials, l'esforç de tots, en definitiva, ens permet avui afirmar que la situació econòmica de la nostra comunitat dista molt de ser la que era el juliol de 2011. I dista molt per ser millor, i això es demostra en el compte general de la comunitat autònoma de l'exercici 2013.

Sovint ens queixam que l'administració aprova el pressupost inicial de la comunitat al Parlament, però que no existeix debat sobre la seva liquidació. Crec que amb això coincidim els grups parlamentaris i crec que amb això també, per algunes de les esmenes presentades al Projecte de llei de finances, coincidirem a regular la rendició de comptes de la liquidació dels futurs pressupostos de la nostra comunitat.

És evident que els pressupostos generals de la comunitat són una previsió d'ingressos i uns compromisos de despesa que s'executen durant l'exercici, i és convenient comprovar en la liquidació definitiva d'aquests pressupostos si s'han complert les grans línies dels pressupostos presentats i aprovats.

Respecte d'això, a l'exercici 2013 les grans dades de liquidació dels pressupostos de la comunitat autònoma són: per una banda, els drets reconeguts varen ser de 5.181 milions d'euros i les obligacions reconegudes pressupostàriament varen ser de 4.779 milions d'euros per al conjunt de les entitats que integren el compte general, el que va suposar un resultat pressupostari positiu de 401,8 milions d'euros front el resultat positiu de 75 milions d'euros pressupostari, de 75 milions d'euros de 2012, i els resultats negatius de 758 milions d'euros a l'11 i 479 el 2010. El resultat no financer, és a dir, les diferències entre la despesa no financera i els ingressos no financers, va ser negatiu en 379 milions d'euros, davant els resultats negatius de 721 milions d'euros del 2008 o de 768 milions d'euros del 2011.

El romanent de tresoreria continua sent negatiu en la nostra comunitat. Per a l'any 2013 va ser de 329 milions d'euros davant un romanent negatiu de 731 milions d'euros l'any 2012 o 806 milions d'euros negatius l'any 2011. Si a aquests resultats pressupostaris no financers afegim els resultats positius de les entitats dependents i els ajustos de comptabilitat nacional, el dèficit públic de la comunitat autònoma l'any 2013, amb dades de la revisió de juliol de la Intervenció General de l'Estat, és de 324 milions d'euros, és a dir, l'1,24 del producte interior brut.

Pel que fa a l'endeutament de la comunitat autònoma al tancament de l'exercici 2013, va ascendir a 5.346 milions d'euros, afegint a això -això és a llarg termini- afegint a això el curt termini de 344, l'endeutament ascendia, l'endeutament bancari, ascendia a 5.690 milions d'euros.

La comunitat va complir amb l'objectiu de deute públic computable en termes de protocol de dèficit excessiu amb el 25,3% del producte interior brut.

M'agradaria detenir-me en la xifra d'endeutament, perquè és veritat que l'endeutament de la nostra comunitat és un desequilibri, però és veritat també que necessitàvem ajustar la nostra despesa, els nostres ingressos, perquè sempre que liquidem pressupostos amb dèficit públic l'endeutament continuarà augmentant. Al llarg d'aquests tres anys, a part de convertir deute comercial en deute financer, l'endeutament de la comunitat autònoma únicament s'ha incrementat amb el dèficit assolit a cada exercici.

Referent a això, convé destacar, pel que fa a l'endeutament bancari, que al període 2007-2011 es va incrementar l'endeutament bancari en termes, dades, Banc d'Espanya, tant per a les entitats SEC com no SEC, en un 125%, vàrem passar de 2.346 milions d'euros a 5.250 milions d'euros; i en aquests tres anys l'increment ha estat del 34%, hem passat de 5.250 milions d'euros a, data de març de 2014, 7.068 milions d'euros. Per tant hem generat contenció en l'increment del deute de la comunitat autònoma en aquests tres anys, l'increment de deute ha estat del 34% respecte o enfront a l'increment de deute de la legislatura anterior, d'un 125%.

A la vista de les dades ressenyades és important destacar que la comunitat autònoma ha complert amb els seus pressupostos generals de 2013, cosa que encara que sembli que hauria de ser el normal feia molt de temps que no passava.

Avui l'evidència, senyores i senyors diputats, és el creixement econòmic a les nostres illes, la creació sostinguda d'ocupació gràcies a les reformes, la potència del nostre sector exterior de la mà del nostre sector turístic, la recuperació del consum i, amb això, de la demanda interna. Aquesta és l'evidència avui, senyores i senyors diputats, i això no són grans xifres, això és la vida quotidiana de les persones, això són les persones. És evident que avui hi ha 16.442 persones més amb feina que l'any passat a la nostra comunitat, i en el que duim de legislatura les altes a la Seguretat Social s'han incrementat en 14.500 persones més respecte de juliol de 2011, i això és important, perquè no hi ha política generadora de major desigualtat que aquella política que destrueix ocupació, com ens va passar en destruir 46.000 llocs de feina.

És evident la reactivació del consum quan els comerços de les Illes Balears vénen presentant xifres positives de vendes durant 15 mesos consecutius després d'anys d'atonía i pèrdues. És evident la potència del nostre sector exterior quan són ja tres temporades turístiques que permeten també la reactivació d'altres sectors productius de l'activitat econòmica, i si a l'inici de la nostra recuperació econòmica venia de la mà del sector exterior, és a dir del sector turístic, és evident també avui la recuperació de la demanda interna al nostre país, sobretot la derivada de la inversió en béns d'equip i un major i millor comportament del consum. Avui l'evidència, senyories, és la consolidació del creixement econòmic i la generació d'ocupació, i l'evidència no és pot negar.

Hem tornar al creixement econòmic, a la generació d'ocupació, en realitat és així des de fa més d'un any i mig, i ho hem fet gràcies a una política reformista i de consolidació fiscal ajustant el nostre dèficit públic i complint amb una política pressupostària seriosa i realista.

És cert que el nostre principal desequilibri econòmic segueix sent des de 2008 i 2009 una taxa d'atur molt elevada i hem de dirigir els nostres esforços i les accions de govern a la seva reducció. És cert també que la situació de greu crisi econòmica com la viscuda, generadora de gran desigualtat social per mor de polítiques equivocades, requereix de majors esforços que ens permetin fer de la nostra comunitat una comunitat cada vegada més inclusiva a través d'accions concretes com les recollides per la Consellera d'Economia al pla d'ocupació per a majors desocupats majors de 45 anys, o a través de la conselleria de Família i Afers Socials, que triplica els pressupostos de la renda mínima d'inserció i el Pla de prestacions bàsiques als exercicis 13 i 14, i per això cal seguir dirigint els nostres esforços i accions a desenvolupar aquelles polítiques que ens permetin consolidar el creixement com a millor base per generar ocupació, al temps que implementam els plans d'acció social necessaris per preservar el nostre model social i de benestar.

El Govern ho seguirà fent en un escenari econòmic, com els deia, que ha de ser valorat avui com a positiu amb una previsió de creixement per a aquest exercici de l'1%. Seguirem controlant l'execució del pressupost corrent amb l'objectiu de complir les estimacions d'ingressos i els compromisos de despesa en contenció per poder complir els nostres compromisos en matèria d'estabilitat pressupostària per poder pagar les nostres obligacions i mirar de no deixar a deure, complint els objectius de dèficit i deute públic d'aquest exercici.

I si resulta evident que la nostra economia funciona i està en creixement en aquest exercici també ho és que ho estarà en l'exercici 2015, en què continuarem creixent generant ocupació, si és possible amb major intensitat.

Les previsions de creixement econòmic de la nostra comunitat se situen a l'1,9% per al proper exercici, dada que coincideix amb previsions d'altres organismes d'estudi econòmic, que estimen un creixement de la nostra comunitat per a l'exercici al voltant d'entre l'1,8 i el 2% a la nostra comunitat. Aquesta previsió de major creixement econòmic ens permet elevar el sostre de despesa de l'exercici 2015 en comparació amb el pressupostat al 2014 i al mateix temps continuar complint al 2015 el camí d'estabilitat pressupostària.

Pel que fa a l'evolució de la despesa, el límit de despesa no financera per a l'exercici 2015 aprovat pel Consell de Govern el passat dia 8 d'agost se situa en 3.349 milions d'euros; això suposa un increment del 5,9% respecte de l'exercici 2014, derivat -els deia- de major previsió de creixement econòmic que repercuteix en un increment d'ingressos derivat del sistema de finançament -93,7 milions d'euros-, un major estalvi en interessos de capítol 3 per a l'exercici 2015, derivat també de les polítiques de coordinació de l'endeutament i la baixada d'interessos del Fons de liquiditat autonòmic.

D'acord amb aquesta hipòtesi estimam uns ingressos no financers per a l'exercici 2015 de 2.951 milions d'euros. Amb la finalitat de quantificar aquests ingressos, els deia, major previsió d'ingrés per part dels lliuraments a compte del sistema de finançament, 93,7, i d'altra banda una major previsió, prudent previsió, de major recaptació dels ingressos tributaris gestionats per l'Agència Tributària de les Illes Balears i també dels gestionats per l'agència estatal de l'Administració Tributària, projecció que feim basant-nos en dues qüestions: primera, previsió de tancament de recaptació l'any 14, feta ara al juliol, i, segona, previsió d'increment de recaptació l'any 2015 derivada d'un major creixement del producte interior brut de la comunitat.

Respecte d'aquesta previsió d'ingressos dels tributs propis i cedits gestionats per l'Agència Tributària de les Illes Balears m'agradaria posar en coneixement de la cambra que a data de juliol de 2014 el creixement de recaptació d'aquests tributs propis i cedits respecte de juliol de 2013 és del 14,8%; de la mateixa manera estimam un PIB regional de 27.196 milions d'euros per a l'exercici 2015. Per tant, si als ingressos que els acab d'assenyalar, 2.951, hi afegim la xifra de dèficit públic que tenim autoritzada per a l'exercici 2015, el 0,7% del PIB regional, 190 milions d'euros, més els ajustos de comptabilitat nacional, tenim el compliment... tenim la xifra de... del sostre de despesa no financera en 3.349 milions d'euros.

Ja no passa com abans, ja no podem pressupostar la despesa que vulguem, hem de fixar-nos en els ingressos que tenim i a partir d'aquí aquest és el sostre de despesa que podem fer a l'exercici següent.

Aquest límit de despesa no financera per als pressupostos de la comunitat és d'acord amb els objectius d'estabilitat pressupostària que es varen aprovar, com els deia, dia 31 de juliol al Consell de Política Fiscal i Financera, amb un objectiu de dèficit públic del 0,7 per a l'exercici 2015 i un objectiu de deute públic per a l'exercici 2015 del 26,1, la qual cosa suposa, i és de destacar també, l'estabilització del deute de la comunitat autònoma, que es correspon amb l'intens procés que hem fet de reducció de dèficit públic en anys passats per poder començar

el desendeutament de la nostra comunitat, que ha de ser, en opinió del Govern, un objectiu prioritari per als propers anys.

Per tant, la política pressupostària del Govern, el Govern entén que ha de seguir el camí de l'estabilitat pressupostària perquè ha estat cabdal en aquests anys per al creixement i la generació d'ocupació que avui viu la nostra comunitat autònoma.

I acab, Sra. Presidenta, assenyalant que amb aquesta aprovació del límit de despesa no financera començam la tramitació parlamentària dels pressupostos generals de la comunitat per al 2015, en allò que constitueix l'expressió del compromís polític del Govern amb el creixement econòmic i la generació d'ocupació; insistint en les polítiques reformistes, que són les que asseguren i donen estabilitat a la nostra societat de benestar i garanteixen poder continuar prestant com fins ara, amb l'ajuda del personal al servei dels serveis públics essencials, poder continuar prestant els nostres serveis públics amb garantia que no faran fallida.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Intervenció ara del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Marc Pons per un temps de 10 minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Les coses són més fàcils de justificar quan no hi ha informació perquè la ciutadania la pugui contrastar. Benvingut Sr. Conseller en aquesta Diputació Permanent, esper que hagi passat un bon estiu.

A l'inici d'aquesta legislatura el Govern decidia apagar una part dels llums a la ciutadania; ho feia en forma de supressió d'aquelles entitats que des de la independència analitzaven de forma detallada, rigorosa, amb capacitat crítica i criteris científics, l'evolució econòmica de les Illes Balears. Ni el Consell Econòmic i Social, ni el Centre de Recerca Econòmica elaboren ja els seus estudis anuals i, per tant, quedam tots sense una informació valuosa per analitzar la realitat econòmica que ens envolta. I mentre, el Govern aprofita aquesta foscor informativa per modelar la imatge d'una recuperació econòmica que malauradament la gent encara no veu, per distorsionar la informació en benefici dels interessos governamentals. I amb aquest objectiu continuen.

De fet, amb aquesta compareixença el conseller Marí fa una passa més i decideix explicar la seva versió del compte general del 2013, sense haver-lo entregat a l'oposició perquè el pugui analitzar i sense que la Sindicatura de Comptes n'hagi elaborat el seu informe i, per tant, sense que tampoc no puguem comptar amb una valoració rigorosa, amb una valoració independent. El que ha fet avui, Sr. Marí, és, m'ho permetrà, una espècie de cacicada més del govern Bauzá, el qual, silenciant la ciutadania i l'oposició, ve a aquest Parlament a contar-nos la seva versió del compte general, per dibuixar una realitat que qüestionam de dalt a baix. I molt més després d'haver vist l'informe de la Sindicatura corresponent a l'exercici del 2012, un informe que vull recordar que evidencia un descontrol en la despesa per part

del govern Bauzá, evidència desviacions pressupostàries per part del govern Bauzá; fixa i assenyala forats comptables; assenyala una manca de transparència dels organismes públics, començant per Ib-salut, i a més a més parla de la poca diligència del govern Bauzá.

Creu Sr. Conseller de veritat que després d'un informe de la Sindicatura de Comptes del 2012, demolidor, ara poden venir aquí a contar-nos flors i violes del compte general del 2013 sense aportar informació per poder-la contrastar? Han perdut en part, i em permetrà que li ho digui, un poc més de credibilitat, perquè han tergiversat una informació que ningú en aquests moments no té, llevat de vostè. I nosaltres en açò tampoc no li farem el joc. Li demanam primer de tot que entregui la documentació a l'oposició. Li demanam que presentin l'informe a la Sindicatura de Comptes, que la puguem tenir tots. I després, Sr. Conseller, comparegui davant d'aquesta diputació permanent i facem un debat com pertoca, amb tota la informació a l'abast de tothom, perquè tothom la pugui tenir. Sigui valent, Sr. Marí, i no s'amagui darrera aquesta penombra que vostès mateixos han generat.

La segona part de la seva intervenció fa referència..., fa referència la compareixença... ve marcada pels dos consells de política fiscal i financera celebrats aquest estiu, a finals de juny i juliol. Dels acords d'aquest consell de política fiscal i financera vostè ha pogut tancar o explicava el límit de despesa per a l'any 2015. I des del seu govern ho celebren explicant dues mitges veritats i callant un gran silenci. I és que, s'ho mirin com s'ho mirin, els acords del Consell de Política Fiscal i Financera són dolents per a les Illes Balears perquè no només no donen resposta a cap dels objectius marcats per vostès mateixos per a aquesta legislatura, sinó que a més, com els crancs, caminen cap enrere i han provocat retornar a pitjors finançaments, a pitjors aportacions de les que teníem. Insistesc, no és que ens haguem quedat igual, és que estam pitjor i li ho explicaré.

La primera mitja veritat o primera mentida. Ens explica el conseller que valora positivament els acords del Consell de Política Fiscal perquè permetrà que el 2015 hi hagi una entrega a compte addicional de 94 milions d'euros i l'interès del Fons de liquidat sigui de l'1%, i per tant açò representarà la voltant d'uns 60 milions d'euros. Aquesta és la mitja veritat. Però el conseller no ens explica en què ha cedit, en què ha claudicat davant del Sr. Montoro quan ell ha alçat la veu. Jo els ho explicaré, perquè el conseller ha renunciat a tot allò que fixat per llei el Govern d'Espanya havia de complir a les Illes Balears i que en canvi no farà. I li ho recordaré: l'Estatut d'Autonomia estableix inversions estatutàries a les Illes Balears per valor de 400 milions d'euros. L'any passat com a molt a través del pressuposts generals en van arribar uns 70, en vam perdre 300 només en un any. I ara, Sr. Marí, votant vostè a favor i acordant els acords del Consell de Política Fiscal, acceptava renunciar a aquestes aportacions. A més, l'Estatut d'Autonomia també estableix que abans de dia 1 de març del 2014 hi haurà un nou règim especial per a les Balears, i ja sabem el que ha passat aquesta legislatura: ens van dir que feien molta feina quan realment no en van fer gens, i quan estaven fora de temps encarregaven un informe a la Universitat, que estableix que els costos de la insularitat es valoren en diversos milers de milions d'euros. I açò s'hauria d'haver traslladat a un nou règim especial i amb més aportacions per a les Illes Balears, i

malauradament tampoc no ho veurem, i hauria d'haver quedat reflectit en aquests nous pressuposts que vostès hauran de començar a elaborar el 2015.

I, finalment, aquest any 2014 s'havia d'aprovar un nou sistema de finançament, un nou sistema de finançament que havia de suposar, segons els acords unànims d'aquest parlament, acords que el mateix Partit Popular va votar i fins i tot va proposar, el compliment del principi d'ordinalitat, una major descentralització i seguretat en els ingressos, una retroactivitat del nou model a dia 1 de gener del 2014, i en canvi res de tot açò no es produirà, i així ja ho va anunciar no només el ministre Montoro, sinó el mateix president Rajoy, i on vostè, quan acceptava aquest sostre màxim per al pressupost del 2015, renunciava a totes aquestes qüestions.

Vostès hauran estat incapaços de continuar millorant un sistema de finançament que els vull recordar que han criticat amb molta virulència, però que, en canvi, no l'han sabut millorar. Vostè, amb el seu vot i amb la manca de determinació dins el Consell de Política Fiscal i Financera, l'ha acceptat. Aquesta és la primera mitja veritat dels acords del Consell de Política Fiscal. Aquesta és la primera gran mentida dels acords del Consell de Política Fiscal. Vostès han renunciat, amb el seu vot favorable dins el consell, a les inversions estatutàries, al règim especial i al nou sistema de finançament. I ho han fet a canvi de l'entrega a compte de 94 milions d'euros i de l'1% de l'interès del FLA. Amb aquests acords, amb aquests acords de renunciar al règim especial, al sistema de finançament i a les inversions estatutàries, vostès han donat per liquidada, per amortitzada aquesta legislatura, perquè no hi haurà cap d'aquestes qüestions. Amb aquest acord vostè ha prioritzat l'acatament al ministre Montoro als interessos dels ciutadans de les Illes Balears.

Aquesta és la primera mitja veritat. La segona mitja veritat fa referència, i vostè ho explicava, que per al 2015 s'ha fixat un objectiu de dèficit de l'1%. Molt bé, ja ho sabem. Però haurien de dir tota la veritat i haurien d'explicar que, a més de l'objectiu de dèficit, també s'ha acordat el sostre màxim d'endeutament, i que per a les Balears vostès van acceptar que per al 2014 el sostre màxim d'endeutament serà del 26%. I jo li deman: com pot ser que vostè hagi acceptat aquest límit, si només amb les dades del primer trimestre del 2014 el deute ja és del 27%? És a dir, vostè es fixa un límit màxim per a tot l'any del 26% quan ja sabem que només en el primer trimestre estam en el 27%, i que per tant no serà possible que vostè el pugui assolir. I jo li deman: i si sobrepassa el límit màxim d'endeutament, quines conseqüències tindrà? El Sr. Montoro ens obligarà a fer noves retallades? Tornarem tenir un altre pressupost que no valdrà per res, com el del 2012, perquè Madrid ens el farà canviar? Ens pareix poc responsable, Sr. Marí, que vostè hagi acceptat aquest límit màxim de deute, que segur que se sobrepassarà, i que no sapiguem quines conseqüències tindrà per a les Illes Balears.

I aquesta és, Sr. Marí, la segona mitja veritat a la qual vostè no ha fet referència, la de parlar del compliment de l'objectiu de dèficit, però en canvi no la del sostre màxim de deute. I aquesta mitja veritat la sumam a l'altra, en què hem renunciat al REB, al finançament de les inversions.

I ara ve el gran silenci. El silenci, Sr. Marí, es refereix al document de les 255 retallades del Ministeri d'Hisenda, fruit i parlat dins el Consell de Política Fiscal i Financera. L'experiència d'aquesta legislatura ens diu que després de cada globus sonda, vostès sempre el rebutgen, però finalment sempre s'acaba aplicant. Ja sabem, o imaginam, que ens dirà que no s'aplicarà, però ens pot donar vostè garanties que aquest document de les 255 noves retallades a les comunitats autònomes no serà d'aplicació a les Illes Balears?, que no n'hi haurà més? Ens pot vostè donar aquestes garanties, Sr. Conseller?

En definitiva, Sr. Marí, i vaig acabant Sra. Presidenta, ha vingut aquí i ens ha parlat del compte general del 2013, que ningú encara no ha pogut veure i que malauradament ni tan sols el síndic de Comptes s'hi ha pogut pronunciar. Ha vingut aquí i ens ha parlat dels acords del Consell de Política Fiscal, quan realment són la culminació d'una legislatura desastrosa quant a resultats obtinguts, perquè no arribaran més inversions, ens provocaran... o ens van assegurar que hi hauria un nou règim especial dins aquesta legislatura i malauradament no ho veurem, i fins i tot el president Bauzá deia que lideraria un nou model de finançament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

Vaig acabant... i que ara ja sabem que malauradament no hi serà. Vostè deia que aquests seran els pressuposts de la recuperació, i jo li dic, renunciant a les inversions i sense garantir els serveis de qualitat, Sr. Marí, aquests pròxims no seran els pressuposts de la recuperació. Seran uns pressuposts que a vostès els serviran, com han fet fins ara, per sortir del pas, però en cap moment per dibuixar escenaris de futur que realment aportin competitivitat i qualitat als ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Ara torn de paraula del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Gabriel Barceló per un temps de 10 minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc volem donar la benvinguda al conseller i al seu equip en aquesta Diputació Permanent. També hem de dir, efectivament, que aquesta és la primera vegada que es fa aquest debat de rendició de comptes de la liquidació, tot i que, com apuntava el portaveu socialista, aquestes dades no es disposen encara a la Conselleria d'Hisenda, no estan penjades encara perquè en tenguem coneixement el públic, i sobre el debat també de previsió de despesa de l'any següent. És evident que aquest serà un debat que es farà a partir d'ara, entenem, en pròximes legislatures i per tant és important que es millori en aquest sentit.

Començaré pel tema del pressupost tancat de l'any passat. D'aquest pressupost, des del nostre punt de vista, allò que es veu o allò que es ressalta una vegada més és la insuficiència de finançament de la comunitat autònoma. És vera que la liquidació suposa un increment significatiu dels ingressos, tant per operacions corrents, han pujat els ingressos per IRPF, han pujat els ingressos per IVA, però a la pràctica aquests recursos es veuen minvats per les aportacions que la CAIB fa a l'Estat, derivades principalment del fons de suficiència i del fons de garantia, que estam parlant d'entre 700 i 800 milions d'euros anuals. Aquest increment d'ingressos, per cert, és important, perquè és el que permet que la comunitat autònoma pugui assumir aquests objectius de dèficit que s'han marcat. Amb uns ingressos similars als que es varen tenir el 2010 o el 2011 és evident que aquestes xifres haurien estat molt diferents.

Per altra banda també, malgrat el Sr. Conseller ha volgut maquillar el tema de l'endeutament, allò que és cert és que cada vegada es va incrementant l'endeutament i el 2013 hem arribat a una xifra rècord d'endeutament de 6.586 milions d'euros. El 2011 estava en 4.432 -estic donant xifres de la Sindicatura de Comptes-, el 2012 arriba als 5.776 i el 2013 arriba a 6.586 milions d'euros.

És evident que aquesta situació, mentre l'Estat no resolgui els problemes derivats del sistema de finançament i es limiti a donar com a opció a la comunitat autònoma l'endeutament, no es resoldrà; fins i tot ens trobam ara que l'Estat no només no compleix les obligacions amb les Illes Balears, sigui tot el tema d'inversions estatutàries, absolutament aturades aquesta legislatura, el nou règim especial de les Illes Balears, un incompliment, havia d'estar en vigor a principi d'any, o les inversions que vénen via pressuposts generals de l'Estat, que no han arribat, a part que hem estat a la cua, s'hi ha d'afegir que ara l'Estat a més ens fa de prestador: fons de finançament a proveïdors, préstecs a través de l'ICO, fons de liquiditat autonòmica; ara han rebaixat els interessos que ens vénen pel FLA, com si ens fessin un favor, quan en realitat l'únic que fan és avançar-nos doblers que ja són nostres i que a sobre l'Estat, a més que ens ho deixa a través de préstec, a sobre ens posa un interès.

I per altra banda també en tot cas vull fer un recordatori de la mala gestió del primer any, que sí hem tengut..., Sindicatura de Comptes ens ha donat les xifres o les dades, i la mala gestió, sobretot centrada en l'Ib-salut, on hi ha un incompliment reiterat i sistemàtic de les normes de contractació pública, la manca de qualsevol control intern i la gestió de pagaments sense comptar amb factures conformades. Estam parlant de xifres que corresponen ja a pressuposts que vostès han gestionant sencers. Per tant aquí no hi ha possibilitat de recórrer a l'herència rebuda, que tant li agrada recórrer al Partit Popular.

El conseller ha parlat de l'esforç dels ciutadans que han suposat tots aquests ajustaments pressupostaris, però no ha dit en què ha consistit aquest esforç dels ciutadans, quin ha estat el cost que han hagut d'assumir. El conseller diu que tot s'ha hagut de fer per la sostenibilitat dels serveis públics, però justament els serveis públics essencials a les Illes Balears són els que més han patit. La majoria de les retallades s'han centrat precisament en educació, en salut i en serveis socials. En educació s'ha reduït personal, s'han llevat programes educatius, programes socials; en sanitat s'ha incrementat la llista d'espera; en sanitat és on s'han llevat més professionals, segons les xifres oficials del mateix Ministeri d'Administracions Públiques 1.351 treballadors s'han tret fora del sistema de salut de les Illes Balears, els que més hem retallat, per cert; així com també les 400 persones que han quedat fora de serveis socials, 400 professionals que també s'han fet fora.

Això evidentment té una traducció al servei que prestam als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, al servei que rebem els ciutadans i ciutadanes. I si no posaré l'exemple del que ha passat aquest estiu, on les retallades de personal s'han traduït en quiròfans tancats, en llits tancats, en plantes senceres d'hospitals tancades, i mentrestant una hiperacumulació vergonyosa a les urgències dels hospitals de Son Espases, d'Inca i de Son Llàtzer. Aquesta és la realitat de les retallades que vostè vol amagar.

També ens ha parlat de les mesures d'impuls econòmic en diversos sectors, però a mi m'agradaria poder ser optimista, però la realitat és que la producció industrial de les Illes Balears cada vegada està pitjor, no hem aprofitat aquesta legislatura per créixer en noves tecnologies, en recerca, en investigació, en nous productes; al contrari, hem continuat incrementant la nostra dependència del monocultiu turístic, cada vegada més gran, i amb una estacionalitat també cada vegada més pronunciada. Acabam de patir, els dos hiverns darrers, la temporada pitjor en molts d'anys; els dos hiverns darrers han estat la temporada pitjor, seguida de xifres rècords d'arribada de turistes a l'estiu. Cada vegada, per tant, més estacionals.

I per descomptat això també té repercussió en l'ocupació. És cert que s'ha incrementat darrerament el nombre de persones que estan afiliades a la Seguretat Social i que l'atur ha baixat una mica, però continuam tenint taxes d'atur elevadíssimes, que dins l'entorn europeu són encara vergonyoses i que són encara inassumibles. Tenim més visitants que el 2010 i tenim manco ocupació, encara, aquest estiu que el 2010, amb un increment de l'atur de llarga durada, amb un increment de les famílies on no hi ha cap membre de la família sense prestacions, amb un increment de la temporalitat, pràcticament el 90% dels contractes que es fan són temporals. Per tant, com dic, més precarietat i per descomptat també amb sous més baixos.

Per tant aquesta ocupació que s'està creant no és ocupació de qualitat, i si ens fixam únicament i exclusiva en els nombres grossos ens pot donar una imatge irreal de la veritat, que és la precarietat i cada vegada aquestes dificultats de les famílies per arribar a final de mes. De fet, de fet, durant aquesta legislatura les famílies que no poden arribar a final de mes han passat del 23% al 33%, Sr. Conseller. Aquesta és la realitat, també, que viuen les famílies dia a dia; les famílies que no arriben a final de mes s'han incrementat en 10 punts durant aquest..., en un sol any de la seva legislatura.

És vera que hi pot haver previsions de creixement per a l'any que ve, però el que ens dóna és un resultat d'un pressupost que nosaltres diríem que és bastant expansionista, més d'un 5,9%; és a dir, creim que el que estan preparant és un any electoral per tal que no hi hagi dificultats per dur a terme aquells projectes que encara té en cartera el Govern de les Illes Balears, i davant això, com dic, fan un pressupost creixent. Però la realitat és que ajustar la nostra despesa als ingressos prevists, com està demanant el conseller, no es podrà fer si no tenim un finançament adequat. Aquest és el gran problema que tenim a les Illes Balears i el qual vostè ha passat per damunt, i supòs que n'ha passat per damunt perquè el Sr. Montoro ja va anunciar a principi d'aquest estiu que l'Estat ajornava *sine die* el nou model de finançament, la reivindicació que el Sr. Bauzá de boqueta ha utilitzat moltes vegades aquesta legislatura, però que no s'ha fet ni una sola passa endavant per aconseguir aquest nou model de finançament. Nosaltres, evidentment, no ens conformam a modificar el model de finançament; ja sabem el que signifiquen les modificacions del model de finançament, que al final hi pot haver una lleugera millora de les Illes Balears, però no la millora substancial que ens hauria de donar una garantia que podrem dur a terme els serveis públics essencials per a les Illes Balears i l'impuls dels sectors econòmics i la competitivitat de les nostres empreses, cosa que avui en dia, amb el sistema de finançament que tenim, si no hi ha sobirania fiscal no es pot fer.

Però el Sr. Montoro no només ha ajornat el sistema de finançament, sinó que ja ens ha dit amb qui li interessa quedar bé i a qui li interessa que els comptes públics vagin dirigits: als inversors. Als inversors els ha assegurat un retall de despesa de 50.000 milions fins al 2017, dels quals tampoc vostè no parla, de quines conseqüències tindrà a les Illes Balears sobre els professionals de l'educació, de la salut, dels serveis socials, que ja han patit perquè aquestes despeses precisament, o aquests retalls, tornen anar sobre aquesta massa, treballadors públics, aturats i pensionistes; aquest és el col·lectiu al qual es dirigeixen aquestes retallades, i evidentment si es retallen 50.000 milions d'euros fins al 2017 ens podem acomiadar, evidentment, que les Illes Balears puguin tenir un finançament adequat perquè els doblers van dirigits a altres interessos, en aquest cas a quedar bé amb els inversors.

Per tant ens agradaria veure, a partir d'aquí, quin és el full de ruta que el Govern de les Illes Balears es planteja davant una situació que jo diria que és cada vegada més insostenible, i les balances fiscals recentment publicades, per molt maquillades que estiguessin, ens ho varen demostrar una vegada més, que l'Estat perjudica especialment les Illes Balears, la més perjudicades...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, ha d'acabar.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Vaig acabant. ...la més perjudicada de totes les comunitats autònomes, i si miram fins i tot l'esforç que fan els ciutadans per càpita evidentment queda ben clar que els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears són els que pateixen més aquestes retallades que imposa l'Estat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Intervenció, ara, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Mabel Cabrer per un temps de 10 minuts. Gràcies.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, en nom del Grup Parlamentari Popular vull agrair al conseller d'Hisenda la seva sol·licitud de compareixença a petició pròpia dins aquesta diputació permanent i fora del període ordinari de sessions. Demostra una vegada més el seu compromís de feina, de transparència i de diàleg en un tema tan important com són els comptes públics, un dels grans reptes d'aquest govern durant aquesta legislatura, que està superant amb nota i amb molts d'esforços. A més demostra el compromís d'avançar el compliment d'un projecte de llei, el Projecte de llei de finances, que preveu la ratificació per aquest parlament del límit de despesa per als pressuposts de cada exercici, un dels compromisos establerts per la Llei Orgànica d'estabilitat pressupostària. Avançar el compliment d'una futura llei crec que també és un motiu a destacar.

Aquest límit aprovat pel Consell de Govern el passat dia 8 d'agost és l'objecte d'aquesta compareixença quinze dies després, com també el compte del 2013, i després de sentir les seves explicacions el primer que volem dir és que sense cap dubte és una bona notícia saber que el compte del 2013 demostra que els pressuposts aprovats es varen complir, i saber que el límit de despesa per a l'any que ve té un creixement d'un 5,90%, més de 185 milions d'euros més que el 2014, el que implica moltes coses. Implica que continuarem garantint els serveis públics essencials de la nostra comunitat autònoma, que és un tema molt important; implica que continuem garantint el compliment de l'objectiu del dèficit; implica que pagam als proveïdors; implica que els comptes estan sanejats; implica que cada any durant aquesta legislatura hem pogut aprovar uns pressuposts i els estam complint, cosa que evidentment té un grau de dificultat dins el que ha estat aquesta situació econòmica que ens vàrem trobar; i a més implica que hi ha 185

milions d'euros més fruit d'una política econòmica que està donant els seus resultats amb un augment de la recaptació precisament a causa d'una reactivació econòmica i una davallada de les xifres de l'atur.

Aquesta és la realitat d'uns nombres que avalen sense cap dubte una molt bona gestió econòmica, que pareixia impossible però que és real; que el dèficit ha passat d'un 4,19 a un 1%, que hem pagat als proveïdors, que pagam interessos més econòmics gràcies a haver-nos acollit al FLA, que tenim solvència i credibilitat, que duim 21 mesos consecutius davallant les xifres de l'atur i 15 consecutius generant ocupació neta, que creixem un 1% per al 2014 i una previsió d'un 1,9% per al 2015, i que aquesta realitat és això, una realitat que fa tres anys molt pocs haguessin apostat perquè es compliria. Parlar, per tant, de manca de transparència, de descontrol dels comptes públics o de manca de rigor jo crec que és el món al revés. Tothom sap a les Illes Balears i a Espanya que des del 2011 estam posant ordre al caos econòmic que ens vàrem trobar aquí i a Madrid.

A partir d'aquí és evident que tenim un problema de finançament autonòmic pendent, d'una situació d'injustícia a les Illes Balears, de les quals també hem de recordar una sèrie de coses. La primera és que el president Bauzá ha estat el primer i va ser el primer a reivindicar-ho i posar-ho damunt la taula, va ser el primer a dir que s'havia de canviar el sistema, que era opac i injust i que no ens situava a la mitjana nacional; que els serveis bàsics a Balears tenen una finançació molt pitjor que la mitjana nacional, i que el sistema de finançament vigent, que havia de ser la panacea, no ha aconseguit el seu objectiu. Per tant sentir avui aquí segons quins retrets, idè es poden reivindicar, evidentment, estan en el seu dret, però reconeixent en primer lloc que els socialistes, amb els econacionalistes, no varen ser capaços d'aconseguir un bon finançament per a les Illes Balears, que estam davall la mitjana, que es varen congelar les inversions estatutàries, que no vàrem aprovar cap règim especial a les Illes Balears, que les balances fiscals fetes públiques fa un mes pel Ministeri d'Hisenda confirmen el greu desequilibri que patim a Balears, i han de reconèixer també que la situació econòmica i pressupostària que varen deixar a les nostres illes es trobava en una caiguda lliure i un precipici que pareixia irreversible.

Reconegut això hem de reconèixer també que hem estat capaços a les Illes Balears, per nosaltres mateixos, de reconduir la nostra autonomia, ser creïbles i complir amb els compromisos amb l'Estat, i just és ara que l'Estat compleixi amb les Illes Balears. No serà per tant aquest grup que no mostri el seu desacord amb l'Estat de voler retardar el canvi de model de finançament al 2017, com ja ha anunciat..., el 2016, perdó, com ja ha anunciat en base al fet que seria frustrant perquè l'Estat no té en aquest moment la disposició ni els doblers per pal·liar aquestes mancances. Evidentment és creïble el que diu l'Administració de l'Estat; no només és creïble, sinó que ells també han hagut de reconduir la situació del nostre país on Balears sempre ha estat solidària, un país amb una prima de risc que estava desbocada i de la qual ningú ja no parla avui. Però que sigui real i creïble no significa que a Balears el Partit Popular, el president Bauzá, el conseller d'Hisenda, tenguim no clar, sinó claríssim, que allà on anem reclamarem contínuament aquest canvi, criticarem aquest model i reivindicarem la nostra insularitat amb l'aprovació d'un nou règim especial a les Illes Balears. Sense cap dubte és el gran cavall de batalla.

I jo crec que passes positives s'han donat, i moltes, en aquest sentit. La primera és que l'Administració de l'Estat reconegui la necessitat de canviar el model perquè no és just ni transparent; sense cap dubte és una notícia important. La segona és que siguin clarament conscients d'aquest greu desequilibri que hi ha a les Illes Balears, i així ho hem vist amb les balances fiscals que el mateix Ministeri d'Hisenda va fer públiques i que feia moltíssims d'anys que no es feia, i que demostrin que Balears el 2011 va aportar 1.486 milions d'euros més dels que va rebre; només Catalunya, València i Madrid, juntament amb Balears, tenen un saldo negatiu. A la vegada també el mateix ministeri va publicar els comptes públics territorialitzats, que demostrin que Balears és la pitjor comunitat espanyola finançada per competències homògenes, amb 1.790 euros per habitant, un 18% per davall de la mitjana de finançament per càpita de tot el país. Som aportadores netes i ni tan sols no estam a la mitjana de finançament en sanitat i educació. És evident que, que el mateix ministeri reconegui que hi ha una injustícia a Balears, és una passa endavant, i sap que aquest govern de les Illes Balears no quedarà callat. El president Bauzá sempre diu que no vol ser més però tampoc menys que les altres comunitats autònomes, i si vàrem ser els primers a denunciar i reivindicar aquesta injustícia és perquè malgrat els retards que es puguin produir tenim clar que és una bandera que liderarem on faci falta.

Tenim les balances fiscals clares, un model de finançament que s'ha de canviar, i per suposat la insularitat: 9.000 milions d'euros anuals costa la nostra insularitat, amb les dades que va fer públiques la Universitat a instàncies d'un estudi que va encarregar la seva conselleria. El règim especial de les Illes Balears que, gràcies al Partit Popular a les Illes Balears i a nivell nacional, es va posar en marxa en el seu moment no ha complert les expectatives; necessitam un nou règim especial, i aquesta és la feina en què la conselleria en aquest moment està bolcada, tant a nivell europeu com a nivell nacional.

Nosaltres som conscients del problema, podem admetre les dificultats d'aconseguir aquests grans canvis, però evidentment tampoc no ens va bé que ens donin segons quines lliçons, quan vàrem trobar una situació econòmica i pressupostària que vàrem posar en ordre, i també ens vàrem trobar que no s'havia aconseguit un model de finançament amb la mitjana nacional, que les inversions estatutàries es varen congelar, que allò que s'havia aportat s'havia gastat en despesa corrent que ens va obligar a prorrogar convenis per no haver de retornar aquests doblers que vàrem rebre de l'Estat i que no es varen invertir en allò que tocava, quan vàrem trobar una sentència de carreteres amagada a un calaix o un conveni ferroviari gastat que no eren més que una declaració d'intencions. En definitiva, un engany. Aquest govern no ha enganat ningú ni engana ningú, no ha maquillat res; al contrari, ha dit el que hi havia i el que s'havia de fer, i això és el que hem resolt, i ara ens queda pendent resoldre el nostre model de finançament d'una vegada per totes. Per tant els que parlen ara de concert econòmic, d'espòli, varen tenir el seu moment quan governaven, que no ho varen reclamar ni ho varen aconseguir. Jo crec que d'allò que es tracta no és de demanar impossibles ni de jugar a enganar la gent; volem realitats possibles i marcamos el camí per aconseguir-ho. Aquesta jo crec que és la millor feina que pot fer un govern, està ben posicionat quan s'obri el meló.

La injustícia amb Balears no és evidentment d'ara, és de sempre, de tots els governs que ens han precedit, i no és una qüestió ara puntual amb Balears, és que l'Estat és reticent a afrontar un problema per al qual en aquest moment la realitat és que no té doblers, però quan s'obri aquest model de finançament, Balears té els comptes ben delimitats reivindicant el que és just, ni més ni manco, i mentrestant negocia un nou règim especial a les Illes Balears, una situació insular que ens produeix uns clars desavantatges.

Aquesta és sense cap dubte la realitat. Hem recorregut un camí econòmic molt ben dissenyat, molt rigorós, molt seriós i molt realista. Els que ara callen ens criticaven i ens deien que fracassaríem; sense cap dubte no ha estat així, hem resolt aquest problema i ens queda continuar fent feina per resoldre d'una vegada per totes el finançament de les Illes Balears, que l'afrontam de la mateixa manera: amb rigor, amb realisme, sense demagògia i lluitant-lo cada dia. Plantam cara i no continuarem fent...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, ha d'anar acabant.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Acab, Sra. Presidenta. Jo crec que avui, avui que només es parli o se centrin aquestes intervencions en el finançament, crec que és el millor reconeixement que la notícia que els nostres comptes públics estan sanejats, que hem recorregut un camí que pareixia impossible, és una realitat, i que sense cap dubte les Illes Balears en aquests tres anys no són ni l'ombra del que eren fa tres anys.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Temps ara d'intervenció del conseller d'Hisenda i Pressuposts sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, senyors portaveus dels grups parlamentaris. En primer lloc em referiré a alguna de les qüestions que vostès han plantejat, i en primer lloc les qüestions que ha plantejat el Sr. Pons.

Miri, potser no volien parlar de la liquidació dels pressupostos de 2013, jo ho entenc, però pel retret que ha fet, que no tenen a la seva disposició o al seu abast la informació, idò no és veritat. Aquest govern publica l'execució mensual dels pressupostos de la comunitat autònoma ja des de l'any 2013; tenen tota l'execució mensual, avui pot anar i mirar l'execució mensual del mes de juny. Tenen tota la informació respecte d'això. La conselleria ha tramitat el compte general, l'aprovació del compte general al Parlament de les Illes Balears; potser no ha arribat encara, això és possible, però si vol té tota la informació a la seva disposició. Jo crec que major grau de transparència durant aquests tres anys de legislatura, no n'hi pot haver; i si no em conta vostè quines explicacions donaven del sostre de despesa no financera quan aprovaven vostès els pressupostos; i si no em conta vostè quins debats feien de la liquidació dels seus pressupostos. Jo crec que hem dat passes en transparència, hem dat passes en posar a l'abast de tothom quines són les dades, com s'està comportant la comunitat autònoma en ingressos, en despesa, com evoluciona, com s'executa la despesa.

Jo entenc -i això em permetrà, amb tot el respecte, que li faci un retret- que vostès en tres anys de legislatura ho han pintat tot en negre, no han estat capaços de donar una paraula d'alè en cap moment, i ve aquí el Govern, sense obligació, a donar comptes del sostre de despesa, a donar comptes de la liquidació de 2013, i vostè continua amb el retret. Amb un poc d'honestedat reconeixerà vostè que vostès tot això s'ho passaven pel folre quan governaven, i avui el Govern ha presentat un projecte de llei de finances que dóna passes endavant decisives per major control del Parlament en la despesa que fa el Govern de les Illes Balears, control en despeses estructurals, determinades inversions s'han d'autoritzar aquí a la Comissió d'Hisenda. Crec que, escolti, podem parlar de coloms, però si vol o no vol parlar de la liquidació del pressupost del 2013 és el que vostè avui s'ha de plantejar.

És veritat que podem parlar de la liquidació del pressupost o la liquidació del compte general una vegada que tinguem l'informe de Sindicatura respecte del compte general de 2013. Avui coneixem o hem conegut el compte general de 2012. Jo crec que convé parlar-ne abans, i després els òrgans de control, quan facin la seva tasca, idò també podem tornar a parlar-ne, no?, però crec que al Parlament, conèixer la liquidació del pressupost, és positiu, i els òrgans de control dels pressupostos, tant Parlament, Comissió d'Hisenda i Pressupostos, com Sindicatura de Comptes, en posterioritat també es pronuncien i podem tornar-ne a parlar.

Dels informes de control dels pressupostos i de l'execució de pressupostos i dels comptes de la comunitat autònoma al llarg d'aquests anys, en podem parlar molt, eh?, en podem parlar molt. Determinats vicis en els procediments als comptes de la nostra comunitat autònoma es venien produint i aquesta legislatura els hem canviat.

Em diu vostè amb quin control comptava quan el Consell de Govern aprovava despeses a l'Ib-salut superiors a 500.000 euros; aquest govern va posar fiscalització prèvia als expedients de contractació que ha d'aprovar el Consell de Govern superior a 500.000 euros.

Em diu vostè com jugava l'article 58.8 de la Llei de finances actual respecte de l'Ib-salut; aquest govern ha eliminat aquest article al projecte de llei. Em conta vostè quantes ampliacions de crèdit autoritzaven cada any a les lleis de pressupostos? Li ho dic jo: 20 o 25 supòsits d'ampliacions de crèdits contra deute. Li cont jo quantes n'hi havia als exercicis 2013 i 2014: tres o quatre supòsits, i ja li ho avanço: amb la llei de finances, cap ni un, i als pressupostos de 2015 els tornarem a reduir i els deixarem només per a sentències fermes que puguin aparèixer al llarg de l'exercici, primer contra el fons de contingència, i si no existeix fons de contingència via ampliació.

L'estabilitat pressupostària dóna fruit, Sr. Pons, senyors del Partit Socialista. L'estabilitat pressupostària dóna fruits i s'ha demostrat; dóna fruits i s'ha demostrat perquè guanyam credibilitat perquè ens podem presentar davant dels inversors, ens podem presentar davant dels ciutadans, que són els primers, amb credibilitat, perquè quan deim "pagam", pagam i no els feim venir tres setmanes després i els passam amb cançons, quan deim "pagam", pagam; i per dir-ho amb aquesta seguretat s'han de fer els deures i s'ha de mirar que els ingressos siguin els que toquen, s'ha de mirar que la despesa sigui la que toca per poder garantir que no enganyarem ningú, que quan deim "pagam", pagam.

Vostè ha fet una referència al deute públic de la nostra comunitat i jo puc afirmar i el Govern pot afirmar que contempla amb preocupació el deute públic de la comunitat. Vostè no pot afirmar això, perquè vostès varen incrementar el deute públic de la comunitat un 125% en quatre anys; nosaltres hem incrementat el deute públic de la comunitat un 34% en tres anys. Restava un any de legislatura, ni per molt que volguéssim, escolti'm, ni per molt que volguéssim fer-ho malament arribaríem al 125% d'increment de deute. La comunitat autònoma al primer trimestre de 2014 té un deute del 27% del producte interior brut, fruit de què?, fruit que hem concertat totes les operacions d'endeutament al primer trimestre; i ara què passarà d'aquí a final d'any?, que l'endeutament baixarà fins a complir el 26%. Per què?, perquè s'amortitzen les operacions que ja hem concertat. Em permetrà que li ho expliqui així, Sr. Pons, si hem concertat i hem renovat totes les amortitzacions el primer trimestre s'incrementa el deute, i els altres trimestres va baixant perquè anam amortitzant. Per tant, Sr. Pons, complirem el deute públic a final d'any per un motiu: perquè l'únic deute públic autoritzat parteix de la base de sumar el deute viu un any, a 31 de desembre, per exemple del 2013, hi sumam les amortitzacions que renovam i hi sumam el nou endeutament per dèficit públic, *punto*. Per tant, a 31 de novembre del 14 es compleix.

Sap quan no es compleix? Quan ens passam del dèficit públic autoritzat. Sap quan ens varem passar?, sap què hagués passat enguany si haguéssim fet el mateix dèficit públic de 1.100 milions de l'any 2011?, que ens haguéssim hagut d'endeutar en 640 milions d'euros més. I sap en qui ens haguéssim endeutat, segons vostès?, amb els proveïdors de la comunitat, perquè aquests no parlaven, aquests aguantaven perquè sabien que, si parlaven, en depenien els seus contractes públics. 640 milions d'euros ens haguéssim endeutat de més si haguéssim continuat per aquesta via.

Vostè em parla del document de 250 mesures de sostenibilitat de la despesa pública aportades al grup de feina que va crear el Consell de Política Fiscal i Financera el maig de 2013. Jo li faré una pregunta, Sr. Pons: em conta vostè quina mesura de retallada va prendre el Govern de les Illes Balears l'any 2013? Em conta vostè quina mesura de retallada va prendre el Govern balear l'any 2013? L'any 2013 varen complir els pressupostos de la comunitat amb contenció, amb contenció de despesa i mirant que els ingressos es complissin, i el Govern de les Illes Balears no prendrà més mesures que no siguin les d'eficàcia en la despesa pública, contenció, perquè el gran esforç el varem fer a l'any 11 i a l'any 12 i ara el que hem de fer és mantenir aquesta política de seriositat, aquesta política pressupostària seriosa i realista, perquè la major garantia que no hi hagi retallades és que vostès no governin, i si no, li contaré les retallades del Sr. Zapatero *en mayo de 2010 y del Sr. Arturo Valls* o Artur Valls o com es digui... no, com es digui no, el Sr. Valls aquesta setmana. Aquesta és la millor garantia...

(Remor de veus)

...perquè no hi hagi retallades, perquè els serveis públics siguin solvents, siguin sostenibles.

Respecte dels comentaris que ha plantejat, Sr. Barceló, Sr. Barceló, li agraeix el to de la seva intervenció. Deixi'm dir tres pinzellades sobre qüestions que vostè ha comentat i entendre que les hi digui amb respecte, però... A vegades feim un discurs un poc fals o... hipòcrita, no vostè, tots segurament, tots estam contagiats d'aquesta... o un discurs amb una autoritat moral per damunt de les coses. Vostè em diu "quin cost social ha tengut això?", i jo crec, i en opinió del Govern, és que el cost social el té la crisi, no les... les conseqüències per al cost social deriven d'una situació de crisi econòmica molt greu, amb pèrdua de molts de llocs de feina, era el que li volia dir, o sigui la major desigualtat social es genera en una situació de crisi econòmica amb pèrdua de llocs de feina, i en aquest sentit i amb tot el respecte el major cost social en 40 anys d'autonomia es va produir entre 2007 i 2011, 46.000 persones, el cost social de 46.000 persones enviades a la cua de l'atur. Per tant voler arreglar això no té cost social, regenera el cost social produït per una gravíssima situació de crisi econòmica, i això es veu en les xifres d'altres a la Seguretat Social, de 2007 a 2011 passam de 512.000 altes a la Seguretat Social a 465.000 i des de juliol de 2011 a juliol de 2014 14.500 altes a la Seguretat Social més. És que la corba, Sr. MÉS, amb tot el respecte, és que la corba... perdó, Sr. Barceló, amb tot el respecte...

(Remor de veus)

...és que la corba és molt diferent quan governen vostès que quan governa el Partit Popular, és que és molt diferent, és que quan governen vostès anam cap avall i quan governam nosaltres anam cap amunt. A la intensitat desitjada? Encara no, ho hem reconegut, jo ho he comentat, el major desequilibri que tenim encara són les xifres d'atur.

Vostè també comenta la situació de diferents sectors productius de la nostra comunitat diferents del sector turístic. És veritat, però deixi'm dir-li que el Govern de les Illes Balears considera que hem d'apuntalar el nostre model, no creiem que haguem de canviar el model, hem d'apuntalar i corregir el model. A Califòrnia ningú no pensa en deixar les tomates, i és veritat que hi ha Silicon Valley, eh?, però ningú no pensa en deixar les tomates. Aquí ens passa el mateix, no podem canviar el model, som bons en el model que tenim, som molt bons en el model que tenim, l'hem d'apuntalar, l'hem de modificar. I és veritat que la inversió pública ha de contribuir a això, la inversió pública que puguem pagar, que és la part següent de la frase de Paul Krugman. S'ha de fer inversió pública per a estímul del creixement? Sí, la que puguem pagar, i el Govern ho ha fet, el 13 i el 14, incrementar la inversió, el 14 un 9% respecte del 13. I, on? En residus i cicle... cicle de l'aigua, en residus i depuració, en I+D+I i en renovables. Aquests són els tres vectors d'inversió de la nostra comunitat autònoma. Per què? Perquè aquests tres vectors afegeixen valor a l'activitat econòmica de la nostra comunitat.

Vostè ha fet referència a l'increment de la despesa assenyalant que estam en any electoral i jo he volgut dir-li en la meua primera intervenció, li repetisc ara, que això ja no funciona així, això ja no podem fer la despesa que vulguem, hem d'assenyalar els ingressos i veure que les previsions d'ingressos siguin prudentes i a partir d'aquí assenyalam el sostre de despesa. Per tant si l'any que ve, és veritat, tenim 93,6 milions d'euros més via sistema de finançament, tenim un millor... major... millor comportament amb els ingressos de la comunitat gràcies a l'activitat... amb les dues coses, gràcies al creixement econòmic de la nostra comunitat, idè podem fer un major esforç per apuntalar les polítiques en els serveis públics essencials.

Després, i ja entrant en matèria del sistema de finançament, perquè vostè hi ha fet referència, el Sr. Pons també, jo sé que el seu model és el del concert econòmic. Li he dit altres vegades que vostè demana un concert econòmic perquè el concert econòmic no es liquida bé; si es liquidés bé vostè no voldria un concert econòmic, és el problema que té el sistema asimètric de finançament al nostre estat, tenim per una banda... o la primera asimetria en el finançament al nostre estat, que és la del País Basc i Navarra amb el concert econòmic, però és veritat que no es liquida bé. La quota de liquidació no aporta la solidaritat i això genera un desnivell molt important, i això es posava de manifest a les balances fiscals fetes públiques pel Govern d'Espanya recentment.

La posició del Govern de les Illes Balears respecte de la modificació del sistema de finançament és que el sistema de finançament perjudica les Illes Balears. Compte! Aquest govern ha dit una cosa que vostès en l'oposició no els he sentit en tres anys, aquest govern ha dit que el sistema de finançament de 2009 va ser una passa endavant per a la comunitat autònoma, i no ho tornarà a dir perquè un va cansat de dir les coses i que els de davant no les sentin. Aquest govern ho ha dit, vostès en tres anys no han dit res, han estat incapaços de dir què ha fet bé aquest govern, han estat incapaços, si ha fet alguna cosa bé aquest govern, han estat incapaços.

Bé, sistema de finançament, la posició del Govern de les Illes Balears és que aquest sistema, suposant una passa endavant, perjudica les Illes Balears, i aquesta posició la mantenim també avui, no canviem d'opinió, no canviem d'opinió. Per què perjudica o per què creiem que s'ha de modificar el sistema de finançament?; també avui, quan els ingressos a compte de 2015 són superiors, també avui, perquè hi ha algunes comunitats autònomes que durant aquest any no han volgut modificar el sistema de finançament i ara que la liquidació del 13 és negativa sí que el volen modificar; no; idò abans i avui el Govern considera que s'ha de modificar el sistema de finançament.

Què s'ha de fer en el sistema de finançament? Aprofundir en la cissió de la capacitat normativa a les comunitats autònomes és el primer que varem dir, donar més seguretat amb els ingressos sense que no depengui del sistema de lliuraments a compte o de futures liquidacions, perquè amb aquesta història de les futures liquidacions dos anys després, dins dels cinc anys de vigència, falten 1.000 milions, i si estenem a l'infinit aquesta diferència idò sempre faltaran 1.000 milions d'euros.

Procedir a una major descentralització dels ingressos, que es correlacioni que les comunitats autònomes gestionen els principals serveis de l'estat de benestar; correcta determinació dels costos uniformes de la prestació dels serveis públics essencials.

Quart, el fons de suficiència del sistema té per única finalitat garantir l'*statu quo*, i l'*statu quo* és arbitrari i és asimètric perquè depenia de com es va negociar en el seu moment. Per tant, el fons de suficiència és distorsionador i cal eliminar-lo del sistema de finançament.

Cinquè, el fons de garantia dels serveis públics essencials funciona correctament, és un bon sistema, és un bon fons de repartiment tot i alguna limitació, per exemple la insularitat amb aquest fons computa 80% per a Canàries, 20% per a Balears. Bé, això ho hem de corregir, no?, bé, però el fons de garantia dels serveis públics funciona bé. Per tant bastaria amb aquest fons de repartiment perquè el sistema funcionàs correctament i a favor, a favor de la justícia amb les Illes Balears.

Sisè, és necessari delimitar el sistema de finançament del principi de solidaritat. El sistema de finançament és principi d'igualtat, igualtat en l'accés als serveis públics, i per a la solidaritat ja hi ha el fons de compensació interterritorial, i en el cas de les Illes Balears per a la solidaritat hi ha el règim econòmic de les Illes Balears, perquè l'article 138 diu que *el principio o la efectividad del principio de solidaridad en el caso de las Islas Baleares* ha d'atendre el fet insular. Tot això emmarcat amb un esforç de solidaritat, però que aquest esforç de solidaritat no distorsioni el principi d'ordinalitat fixant un sistema d'anivellament parcial. Aquesta és la posició del Govern de les Illes Balears respecte del sistema de finançament autòmic.

Quan parlem de sistema de finançament autòmic no parlem de comunitats autònomes ni d'administracions públiques; parlem d'educació, parlem de salut, parlem de serveis socials. Per tant, quan a vegades es demana responsabilitat als responsables autònoms a mi m'agradaria dir, com a membre del Govern balear, que hem d'aplicar responsabilitat en educació, en salut i en serveis socials. Quan es parla de frustració d'administracions públiques autònòmiques, a mi m'agradaria dir que hem d'aplicar responsabilitat en educació, salut i serveis socials per no generar altre tipus de frustració, i canviar el sistema i que el sistema millori va en milloria d'aquests tres serveis públics essencials.

És aquesta la política d'estabilitat pressupostària que, com bé deia la portaveu del grup de la majoria, ha portat al creixement i a la generació d'ocupació a la nostra comunitat durant aquests tres anys, i jo crec que convé ser consistents, per què?, per estendre més i a més gent els efectes de la recuperació econòmica que, ho torn a dir, no són xifres macroeconòmiques, és a la vida quotidiana de la nostra gent, és la vida quotidiana de les persones i amb aquest esforç continuarem des del Govern de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, conseller. Torn ara de rèplica dels grups parlamentaris. Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Supòs que el conseller voldria que l'empréssim amb el debat de l'herència rebuda; evidentment no ho faré, Sr. Conseller. Vostè sap la seva herència, la generada per vostès, on és, i més d'un es troba a la presó malauradament; la dels governs, quan hi hem estat, han estat amb execució d'obres perfectament definides que milloren la qualitat de vida dels ciutadans.

A partir d'aquí, la Sindicatura de Comptes, l'any 2012, l'exercici de 2012, ja l'ha valorat; qui ha parlat de descontrol de la despesa de l'exercici 2012, de desviacions pressupostàries, de forats comptables, de falta de transparència dels organismes públics o de la poca diligència del Govern és la Sindicatura de Comptes referida a l'any 2012, un any sencer executat per vostès.

Els posaré, els faré una referència: de les 111 entitats que tenen obligació de lliurar els comptes a la Sindicatura de Comptes 47 no ho varen fer. De veritat que tenim tota aquesta informació, Sr. Marí?, de veritat que la tenim? No, no la tenen ni els síndics de comptes. Per tant crec que haurien de ser un poc més honests a l'hora d'explicar les coses. No han remès i hauríem de tenir el debat amb vostès de la Sindicatura de Comptes de 2012 com ha funcionat, com ha evolucionat, vostè era director general, ho ha de saber perfectament el 2012 com va anar, era un any seu, el 2011 ja el varen tancar vostès, i per tant, sí, hi falta informació, i tant com n'hi falta. I hauríem volgut, evidentment, que la Sindicatura de Comptes ens hagués fet alguna valoració, faltaria més, perquè necessitam d'organismes independents que els valorin perquè ja no tenim, i li ho recordava abans, que no hi hagi un consell econòmic i social és per decisió seva, política exclusivament, i no han estat capaços d'assumir-ho.

Del deute, miri, vostè ens pot explicar el que vulgui, el Banc d'Espanya diu que en el primer trimestre de 2014 hi ha 7.041 milions d'euros de deute, que n'hi havia 4.500 el juny de 2011. No, no, el Banc d'Espanya, a partir d'aquí devora... no, i no em conti... perquè resulta que el president Matas quan se'n va anar també va deixar qüestions que es varen haver d'incorporar. Per tant siguem un poc honests, qui ha fet el bot espectacular d'increment de deute és aquesta legislatura, sent vostès quan es passen el dia retallant. Per tant alguna cosa no els funciona, alguna cosa no els funciona, i estan a dia d'avui a un 27% del deute del PIB, els agradi o no els agradi, el Banc d'Espanya ho diu, ho estableix i ho fixa. És més, cada quatre mesos ha anat pujant, i no s'ha aturat, eh?, i seguirà, Sr. Marí, digui el que vostè ens digui.

A partir d'aquí, efectivament, tenim problemes i nosaltres els demanàvem, afrontin-los, afrontin-los amb el Govern de l'Estat. Llegim alguns mitjans de comunicació, diu el Sr. Marí: *"Madrid debe mejorar la financiación de Baleares, si no sabe cómo que lo invente"*, i jo li dic: i en el Consell de Política Fiscal quan va ser hora de votar vostè què va votar? Diu el Sr. Marí: *"Reclamaremos las inversiones estatutarias política y judicialmente"*. Per tant n'és conscient vostè que té una responsabilitat i que pertoca moure's, i nosaltres li deim: a més a més d'açò i del que vostè explica aquí, la seva responsabilitat és, en els espais on vostè té capacitat de decisió perquè alça la mà, també es mulli.

El Sr. Matas, en el seu moment, deia un sistema de finançament, molt criticat, que va suposar un espai de treball, d'evolució, ens agradés o no ens agradés. El president Antich va tocar la negociació i també el va fer i el va millorar, vostès mateixos ho reconeixen. Dins aquesta legislatura tocava revisar de nou el sistema de finançament. El president Bauzá serà el primer president que no haurà estat capaç, i miri que n'ha dites de coses el president Bauzá sobre el sistema de finançament, que no haurà... que quedarà com està, estarem pitjor perquè no hi haurà ni sistema de finançament, i alguna responsabilitat han de tenir vostès, i alguna responsabilitat han de tenir vostès. I sentim el president Rajoy que diu..., *"Rajoy dice que es imposible cambiar la financiación y desoye al presidente Bauzá."* Vostè ve aquí, ens fa tota una disquisició sobre com hauria de ser el nou sistema de finançament, i nosaltres deim: i ara què feim?

La Sra. Cabrer deia: *"es el gran caballo de batalla"* el sistema de finançament. Idò jo els ho he de dir, han fracassat, tocava la revisió, estaven obligats a una nova revisió i no hi serà aquesta legislatura. Els deman: quants de projectes d'inversió han presentat davant el Govern de l'Estat?, quants n'han presentat? Digui'm una xifra. Jo l'hi diré: cap, zero, en una legislatura no han presentat un sol projecte d'inversió, i després parlam de fer plans d'estímul o d'estimular l'economia a través dels pressuposts i resulta que renunciem a totes les inversions que poden ser al nostre abast!

Sr. Marí Bosó, açò són les reflexions que els volem fer, que vostès en són perfectament conscients perquè si no no faria un titular com aquest, de dir que reclamarem les inversions estatutàries políticament i judicialment, i ara li deman que expliqui què ha fet políticament. Consta a les actes del Consell de Política Fiscal i Financera? Quan ha tengut l'oportunitat, què ha fet? I judicialment, quines passes ha pres? Açò ho deia dia 4 de gener de 2014, ja fa nou mesos, Sr. Marí Bosó, i voldríem saber...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

... i voldríem saber què hi serà.

De les retallades veim que es troba bé amb aquest pla de 255 retallades, que es mira què fan altres països i que... Nosaltres els deim: Sr. Bauzá, ni l'educació ni la sanitat no en poden aguantar més, no capolem sempre els mateixos, que és el plantejament que de manera reiterada vostès han impulsat, no ho facin més. Ni aquesta comunitat autònoma ni la seva gent, vostès que tant els agraeixen els esforços que fan, no en poden aguantar més i demanen que ni una retallada més. Més recursos per a educació i per a sanitat, fonamentals, Sr. Marí Bosó, i fins ara ha estat tot el contrari, mentre el deute s'ha incrementat i s'ha disparat a 7.000 milions d'euros les retallades a sanitat i a educació han estat constants cada vegada.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Intervenció ara del portaveu del Grup Parlamentari MÉS, del Sr. Gabriel Barceló, per un temps de cinc minuts. Gràcies.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sr. Marí, jo crec que el resum d'aquesta legislatura és una obsessió pel compliment del dèficit, per l'estabilitat pressupostària, vostès han defensat que això dona fruits, però la realitat és que aquesta obsessió, primer, no ha impedit l'increment de l'endeutament, s'ha continuat incrementant l'endeutament, i estam, com dic, en xifres rècord d'endeutament a les Illes Balears el 2013, dades oficials, i això a la vegada ha provocat tota una sèrie de retalls socials, sanitaris, educatius, que vostè hi passa de puntetes, com si no existissin.

Bé, en primer lloc, l'estabilitat pressupostària. El problema d'haver d'ajustar-nos a les despeses, als ingressos, és que aquí aquests els ingressos ja els tenim; aquest és el gran problema que tenim, tenim els doblers, però, clar, l'Estat se'ls queda. Hi hauria prou recursos per fer front a les nostres necessitats i fins i tot a les polítiques econòmiques i a les nostres necessitats de serveis públics sense haver d'endeutar-nos, però, clar, si aquests recursos no queden aquí estam obligats a endeutar-nos.

Vostè retreu l'endeutament de la passada legislatura. La realitat és que les comunitats autònomes més endeutades coincideix que són les pitjor finançades, independentment del seu color polític, i evidentment aquí també n'hi ha del Partit Popular. Les pitjor finançades, les més endeutades. Aquesta és la realitat. Lògicament, en època de crisi encara incrementat per mor de la retallada d'ingressos. Tampoc no podem deixar de tenir en compte, i no m'hi estendré, totes les infraestructures que en el seu moment es varen fer i que continuam pagant, i que parlem de molts de milions d'euros: Son Espases, metro, Palma Arena, Palau de Congressos, autopistes d'Eivissa, etcètera, etcètera. Vostès tenen la suma, vostès saben què paguen cada mes per totes aquestes infraestructures i el que ens queda per pagar durant molts anys.

Vostè demana quina retallada han fet el 2013; em diu que el cost social el provoca la crisi; és veritat que la crisi evidentment ha provocat uns costos socials que no teníem abans de la crisi, però també les polítiques que s'han fet per fer-hi front. No es poden aplicar unes polítiques sense tenir en compte les conseqüències socials que tenen, i les conseqüències hi són, de la crisi i de les polítiques que s'han fet per fer front a aquesta crisi. Si no vegin quina és la realitat d'aquesta contenció que vostè ha dit que han fet: en educació hem passat d'un pressupost de 860 milions a 741, de gastar 860 milions d'euros, perquè anem a allò que gastam, al que gastam, 860 milions d'euros a 740 milions d'euros. Aquí hi ha una retallada, entre altres coses, de 61 milions d'euros en personal. Educació bàsicament és personal, bàsicament, són professionals, 61 milions d'euros de professionals que hem llevat, hem retirat. Estam al 2,8% del PIB en educació, molt lluny del 6% recomanat. Això per posar un exemple en educació.

Per exemple, en sanitat què han significat les retallades?, idò passar d'una llista d'espera de 51 dies el 2011, 51 dies de llista d'espera, a l'actual que és, el 2014, de 107 dies; hem passat de 51 dies de llista d'espera el 2011 a 107 dies el 2014. Sap què significa això?, que les malalties s'agreugen, que la salut dels ciutadans i de les ciutadanes empitjora, aquesta és la realitat del que passa al dia a dia, no xerram d'una molèstia per als ciutadà que suposa haver d'esperar més per ser atès, no, no, és que hi va la salut de les persones, hi va la salut de les persones.

O per exemple vostè ens diu que efectivament l'increment més gran d'aturats que hi ha hagut mai va ser en la passada legislatura, però obvia que el rècord d'aturats s'ha produït durant aquesta legislatura el 2012, el rècord d'aturats, per damunt, evidentment, del que hi va haver, no va deixar de créixer el nombre d'aturats durant el 2011 i el 2012; evidentment i per sort, per sort, aquestes xifres ara estan millorant -per sort, tanta sort-, perquè efectivament hem d'estar contents per cadascun dels ciutadans i ciutadanes que aconsegueix feina, evidentment que sí, jo li ho reconec, això, està clar que sí; ara, també hem de veure quin tipus de contractes, la precarietat de què li he parlat abans o els sous més baixos i evidentment avui en dia ja el mileurista s'ha convertit en una persona privilegiada.

Quant al model econòmic vostè em diu que no podem canviar el model econòmic, que no l'hem de canviar, evidentment el turisme ha de seguir sent per molt d'anys -i esperem que sigui així- la nostra locomotora, però (...) que efectivament s'haurien de fer passes per complementar-lo i no se'n fan, al contrari, cada vegada la indústria està en pitjors condicions i cada vegada el comerç depèn més del turisme, sempre ha tengut aquesta dependència, però ara més que mai, i evidentment no hem vist cap tipus de polítiques: no hi ha pla d'indústria, no hi ha polítiques orientades evidentment a aquesta complementació del model absolutament necessària; al contrari, cada vegada major dependència d'un turisme que a més cada vegada és més estacional.

I ja per acabar, tema del finançament, tema del finançament. Vostè diu que només es poden fer les polítiques d'inversió que puguem pagar i defensa la contenció. Jo veig que països, evidentment capitalistes, gent dubtosos d'aplicar polítiques d'esquerres, han sortit amb polítiques d'inversió i creixement, han sortit amb polítiques d'inversió i creixement. Aquesta és la realitat. Ara, evidentment aquestes polítiques... depenem que hi hagi el finançament, tornam al finançament una vegada més.

Concert econòmic, vostè em diu "no es liquida bé, si es liquida bé vostè no el defensaria", bé, primer de tot un poquet d'història, els primers que varen defensar un concert econòmic...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, ha d'anar acabant.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Ja acab. Els primers que varen defensar un concert econòmic en aquest parlament de les Illes Balears va ser un estatut d'autonomia que no va arribar a néixer quan el Sr. Alexandre Forcades era conseller d'Hisenda, conjuntament PP i PSM. Digui-li com vulgui, el que volem és un sistema que permeti decidir sobre els nostres ingressos amb la quota corresponent de la solidaritat; evidentment un 14% del producte interior brut com hem arribat a pagar no és solidaritat, és espoli.

Per tant, un sistema de finançament que no sigui per passes endavant com el de 2009, vostès en la passada legislatura deien que el sistema de finançament d'Aznar era bo, ho deien, s'ha dit aquí en seu parlamentària, han defensat el sistema de finançament del temps del Sr. Aznar, que ens posava a 21 punts per davall de la mitjana amb un dèficit fiscal de 3.500 milions d'euros...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló...

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Per tant, és absolutament indispensable...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

...millorar aquest sistema de finançament i seguim sense veure més que... negatives per part de l'Estat; inversions de l'Estat, REB, inversions pressuposts generals, fons europeus, finançament autonòmic, cap ni una d'aquestes no han aconseguit moure en res el govern del Sr. Rajoy.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Intervenció ara en torn de rèplica del Grup Parlamentari Popular, Sra. Cabrer, cinc minuts per favor, gràcies.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, evidentment aquest no és un debat fàcil per als grups de l'oposició i jo ho entenc, i han de desviar l'atenció sobre altres temes perquè totes les dades, totes les dades de la seva compareixença, Sr. Conseller, són millors, són molt millors que fa tres anys, són millors en dèficit, són millors en creixement pressupostari, són millors en previsió i en creixement econòmic, són millors en atur, són millors en ocupació neta, són millors en endeutament.

Que ens diguin avui aquí que l'endeutament de la comunitat autònoma ha crescut perquè pagam el seu deute comercial és dur, i que ens ho diguin quan durant quatre anys varen duplicar tot l'endeutament de la nostra comunitat autònoma, un 125% ha dit vostè, varen passar de 2.346 milions d'euros a 5.250, més del doble de tota la nostra història per fer inversions silencioses, perquè tothom sap que es feien inversions silencioses, quan en aquesta legislatura s'ha incrementat un 34% únicament per pagar el deute comercial als proveïdors que ens va deixar pendent l'anterior govern i el dèficit permès, perquè ens hem ajustat al dèficit, idè crec que és enganyar la realitat de l'endeutament d'aquesta comunitat autònoma, per la qual cosa les xifres de deute són millors, també són millors que a l'anterior legislatura malgrat paguem i havent transformat en deute bancari el que era un deute comercial.

A partir d'aquí, idè les xifres d'avui permeten fer uns pressuposts per a l'any que ve amb un creixement d'un 5,90% més, 187 milions d'euros més que consoliden aquesta reactivació econòmica, aquest sosteniment dels comptes públics, aquest rigor, aquesta austeritat, en definitiva aquesta recuperació econòmica.

El problema pendent crec que l'hem dit i ho hem reivindicat i vàrem ser els primers a dir-ho, és el finançament en les Illes Balears, que el model és injust. Vostè ha reconegut que és millor que el que teníem, però que evidentment és injust perquè castiga la nostra sanitat, la nostra educació i els nostres serveis públics, i el primer que va dir que era injust i que s'havia de modificar va ser aquest govern, va ser el president Bauzá tot d'una que va arribar al Govern. El que no sabem molt bé és on està situat el Partit Socialista, perquè de vegades ens diuen, Sr. Manera, que tenim un magnífic sistema de finançament, que han aconseguit un sistema magnífic, però l'altre dia va venir a aquestes Illes Balears, a Eivissa, el secretari general del Partit Socialista i va dir textualment: *"En este sentido Sánchez insta al Gobierno a que afronte esa reforma del sistema de financiación autonómico y a que garantice la financiación de servicios esenciales para la cohesión y bienestar de los ciudadanos, sobre todo de estas islas, pues están francamente castigadas como consecuencia del sistema actual"*.

El problema és saber la sintonia, la sintonia en què està el Sr. Sánchez amb el Sr. Manera, la Sra. Armengol enmig..., és el que hem de saber perquè nosaltres ho tenim clar, està...

(Remor de veus)

...està castigant evidentment les Illes Balears i vàrem ser els primers a reivindicar i continuarem reivindicant aquest canvi, serem els primers ben posicionats quan l'Estat obri el meló de la reforma del finançament autonòmic.

A partir d'aquí, idè, es poden reivindicar concerts econòmics, podem demanar coses que no es varen demanar quan varen tenir l'oportunitat; els nacionalistes en aquestes illes han governat, han governat amb un partit nacional, amb el PSOE, però han tengut la seva oportunitat, i pareix que només són nacionalistes quan governa el Partit Popular, perquè quan governa el PSOE a Madrid idè són comparses de la situació i del finançament que vàrem rebre, i tenien la seva oportunitat, evidentment, de planta cara, de plantar cara i de dir que no a aquesta (...) inversions estatutàries i posar un plet a l'Administració de l'Estat, o d'exigir el compliment d'una sentència de carreteres que es va amagar a un calaix. Evidentment, idè es paguen inversions que es varen fer en el seu moment, però moltes amb sentències que avalen que els doblers són dels ciutadans de les Illes Balears.

En definitiva i per acabar, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, volem agrair aquesta compareixença. Reiter el que he dit a la meva primera intervenció, crec que aquestes dades d'avui posen en evidència una realitat que ningú no pot negar, que des del 2011 estam posant en ordre i hem posat en ordre el caos econòmic que ens vàrem trobar tant a Balears com a Madrid, i en aquest sentit idè té el suport i evidentment la col·laboració del Grup Popular per continuar amb l'elaboració dels pressuposts del 2015, aquests pressuposts que ja definitivament consolidin aquesta recuperació econòmica.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Torn ara de contrarèplica del conseller d'Hisenda i Pressuposts sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Simplement és per destacar alguns punts del que han comentat els portaveus parlamentaris, el Sr. Pons en primer lloc.

Vostè torna a la qüestió de l'informe de la Sindicatura respecte els comptes del 2012. Jo crec que vostè mateix es fa trampes al solitari. Miri, per primera vegada, per primera vegada enguany, el Consell de Govern va aprovar el compte general amb tots els comptes de totes les entitats dependents del Govern de les Illes Balears. I vostè sap, o ho hauria de saber, jo crec que no ho sap però ho hauria de saber, que la Sindicatura, quan demana informació, demana informació també a aquelles entitats en què el Govern no té cap participació, per exemple una fundació en què el president de la comunitat autònoma és president d'honor d'una fundació, i demanen també els comptes a aquesta fundació; però en aquesta fundació, per posar un exemple, vostè ho sap, el Govern no té cap capacitat decisòria perquè no té cap participació. Per tant, no està en la seva mà que aquesta fundació compleixi amb els temps que toca per rendir comptes a la Sindicatura.

D'aquestes, n'hi ha moltes, molts organismes que la Sindicatura consolida i ho fa bé, jo crec que ho fa bé, d'acord?, però no està a la mà del Govern de les Illes Balears posar els comptes anuals d'aquests organismes. De tots els organismes en què té majoria la comunitat autònoma de les Illes Balears, aquesta vegada per primera vegada en el compte general els inclou tots, tots. En anys anteriors miri-s'ho i m'ho conta; perquè no digui que després parl de l'herència rebuda, en anys anteriors vostè miri-ho i després m'ho conta. D'acord?

Escolti, a veure si ens posam d'acord en una cosa. És veritat o no que el compromís estatutari és que la inversió territorialitzada de l'Estat situï Balears en la mitjana? És veritat o no? Deixi'm... Bé, si no agafarem l'Estatut i ho llegirem. És veritat o no que la previsió de l'Estatut és que la inversió territorialitzada de l'Estat ha de situar les Illes Balears en la mitjana de la inversió que prevegi i, si no arriba a aquesta mitjana, es complementa amb inversions estatutàries, que evidentment, com vostè diu, ha de proposar el Govern? És així o no? Jo crec que és així..., bé, és així. O sigui, d'allò que es tractava era que la inversió de l'Estat a Balears estès a la mitjana, sí o no? Per dir-ho d'una altra manera...

(Remor de veus)

Escolti'm, demani-ho també, demani-ho, això; demani-ho també.

LA SRA. PRESIDENTA:

No és un debat.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Del que es tractava..., escolti'm, del que es tractava és que Balears estigués a la mitjana d'inversió, finalitat lloable, perquè no hi hem estat mai des de 1965, l'única comunitat autònoma que divergeix a la mitjana, d'acord? Bé, s'ha produït alguna vegada durant els seus 4 anys de govern? No, la vegada que més pròxims vàrem estar de la mitjana d'inversió de l'Estat a les Illes Balears va ser l'any 2009, 80 euros per càpita per davall de la mitjana, amb 200 milions d'euros d'inversions estatutàries. És la vegada que més pròxims hem estat, del seu govern, eh?, perquè del nostre govern hem estat encara més a prop. A mi, escolti, no m'agrada fer aquestes carreres perquè és absurd, però hem estat...

(Més remor de veus)

No, l'any 2013 hem estat a 74 euros per càpita per davall la mitjana, i l'any 2014 hem tornat a estar a 74 milions euros per davall la mitjana.

I vostè me parla de les depuradores; sí, les depuradores, perquè els seus 200 milions d'inversions estatutàries on són? Estan a inversions estatutàries? No senyor! Estan a despesa corrent, 157 milions encara hem de justificar, 157 milions encara hem de justificar, Sr. Pons.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor. Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Per tant, la inversió pública de l'Estat a les Illes Balears no ha estat mai la que tocava, hem divergit de la mitjana. Hem donat passes endavant en la previsió estatutària de 2007? Sí, hem donat passes endavant, però no hem de mitificar la inversió estatutària, perquè sense inversions estatutàries també hem estat més a prop de la mitjana que mai l'any 2013.

(Continua la remor de veus)

Per altra banda..., per altra banda i respecte del sistema..., respecte del sistema de finançament, jo ja li he expressat l'opinió del Govern de les Illes Balears, que no depèn..., perquè intentam, intentam, aquest govern, quan governam, governar en interès dels ciutadans i defensar els interessos dels ciutadans governi qui governi a Madrid; per tant, en matèria de sistema de finançament el Govern de les Illes Balears manté la seva posició, que el sistema perjudica les Illes Balears. És allò que ha dit el president Bauzá, és allò que pensa el president del Govern d'Espanya, que el va votar en contra; és allò que pensa el ministre d'Hisenda d'Espanya, que el va votar en contra; i és allò que pensa el Sr. Sánchez Castejón. Guanyam adeptes, guanyam adeptes. Allò que no sabem és allò que pensen vostès,

allò que no sabem és allò que pensem vostès. Han estat incapaços, i mirin que hem tengut debats sobre el sistema de finançament, eh?, de dir-nos què funciona malament en el sistema del 2009, de dir-nos com hauríem de modificar... -per aportar alguna cosa, escolti'm, per aportar alguna cosa, jo ja sé que la major responsabilitat la tenc jo, però per aportar alguna cosa- de dir-nos què hauríem de modificar del sistema del 2009; sap per què?, perquè a vostè li agrada el sistema del 2009...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, per favor..., Sr. Pons, per favor, silenci.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Hi ha unanimitat a les Illes Balears que el sistema de finançament ens perjudica? No, per què?, perquè a vostès els agrada i continuen defensant el passat en aquesta matèria.

(Remor de veus)

Respecte els comentaris que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons per favor, ha acabat el seu torn d'intervenció. Gràcies.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

...i les valoracions... i les valoracions que... respecte de les valoracions que ha fet el Sr. Barceló, deixi'm dir-li una cosa. No m'ha dit una mesura de retall presa el 2013, no l'ha dita. Ha fet referència a educació; jo li vull assenyalar també... i ha dit que a educació fonamentalment és personal, és veritat, és capítol 1, però no només. Deixi'm dir-li que el Govern de les Illes Balears ha fet un esforç important en matèria d'inversió pública en educació. Estam en un total d'inversió en centres públics i de manteniment dels nostres centres públics del voltant dels 54 milions d'euros, perquè és important que els estudiants de Campos puguin tenir el col·legi quan toca, que els de Sa Bodega, que els de Sa Joveria a Vila, els de Sa Graduada a Maó puguin tenir les aules com toca per no tenir després problemes. Per tant és veritat que hem fet l'esforç d'ajust els anys que ens ha tocat, vàrem fer un esforç important, però també hem fet esforços en matèria d'inversió en educació.

Respecte a la situació de l'atur i l'ocupació, jo sé com funciona el discurs: quan la xifra d'atur és alta, ah!, la xifra d'atur és alta; quan el Govern diu: "Miri, que l'atur comença a baixar", "no, però ens hem de fixar en les altes a la Seguretat Social". Quan el Govern diu: "miri, però les altes a la Seguretat Social ja tiren per amunt", "no, però hi ha precarietat". Ara anam a la precarietat, d'acord?, ara hi anam; hem de fer les polítiques adequades, és veritat, perquè el Govern... jo crec que he estat sincer en aquest aspecte, sabem que el principal desequilibri de la nostra economia és aquí i hem de continuar fent-hi feina.

El sistema de finançament -abans m'he oblidat de dir-ho, però per ajuntar-ho- és veritat que el sistema de finançament de 2001 no va tenir un bon comportament dinàmic, però també deixi'm dir-li una cosa, el sistema de finançament de 2001 preveia la seva modificació dinàmica en funció de l'evolució de la població, que és allò que bàsica... no es va fer. Quan no es va fer?, quan no es va fer?, del 2004 al 2009, i el 2009 se'n va aprovar un altre. Però es podia haver fet el 2005 perfectament i hauríem arribat millor al sistema de 2009, d'acord? No es va fer. Però preveia... Partim de la base que no va tenir bon comportament dinàmic, entre altres coses; per què?, perquè no es va utilitzar aquesta possibilitat d'ajustar el comportament dinàmic del sistema als increments de població que hi va haver en aquells exercicis.

No sé si me deix alguna de les consideracions que vostès han fet, però per acabar la meua intervenció vull agrair-los el debat que hem fet en aquesta cambra sobre diferents qüestions, no només sobre la liquidació del pressupost del 13 i el sostre de despesa del 15, també sobre altres qüestions com el sistema de finançament i diferents qüestions de la nostra actualitat econòmica a les nostres illes, amb el compromís que en la tramitació parlamentària dels pressupostos de 2015 podrem apropar postures on haguem d'apropar-les per fer el millor per als ciutadans de les nostres illes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió. Gràcies a tots.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
